

ВІДГОМІН

СЕРЦЯ НЕ РОЗКРАЯТИ НАВПІЛ...

Немає кращого, як їхати у село, чи то до мами з татом, чи до друзів на гостину. У селі душа розкутою і вільною себе почуває і в літній день, і в зимову заметіль.

Село... Для тих, хто у ньому народився і живе – воно має свою неповторну красу: пахне тишею лугів і роздоллям небес, піснями гаїв і полями, цвітом, хлібом... На жнива і сінокіс тут виходять гуртом. Село будить щоранку і зорю, і росу. А як тут задушевно, щиро, дзвінко співають! У селлах найбільше бережуть і славні традиції – на радість дітям і онукам. Не цураються звичаїв, свят, бо вони криниця родоводу нашого. Рідне село – то наше коріння і доля. Тут усе нам близьке і дороге: материнська пісня, духмяні пахощі літа та навіть розбиті дороги весною і восени. Це все – наша сповідь і турбота.

У кожного села своя історія, своя біографія, яку десятиліттями пишуть самі люди, щоразу влітаючи туди нові, яскраві сторінки. На Покрову у багатьох селах району святкують престольні празники. Разом із днем села святкували його цього року у Новоселівці. Туди ми їздили разом із учасниками художньої самодіяльності районного центру дозвілля. Тихо навкруги, тільки колеса шиплять натужно. Навколо – спокійні поля, з яких люди уже зібрали вирощене, тож можна відпочити душею. У Новоселівці місцевих жителів із подвійним святом вітали перші керівники району – голова районної ради Володимир Кислюк та голова райдержадміністрації Григорій Шумейко. Вони відзначили спільними почесними грамотами багаторічну сумлінну працю директора школи Ореста Роговського та підприємця Віталія Жуковського. Щедрими були на вдячні, задушевні слова та відзнаки для своїх односельчан і Владиславівський сільський голова Олександр Луцюк, директор Владиславівського консервного заводу Любов Деркач. На сцену один за одним піднімалися комбайнер М.П.Стрільчук, підприємець О.Д.Андрошук, завідуючий ветеринарним пунктом В.А.Гамарнюк, завідувач амбулаторією сімейної медицини Н.О.Перегінець, пенсіонер А.Н.Конашевський, вчитель Т.В.Ліщук та інші, хто є гордістю і славою села.

Велелюдно було під час престольного празника і в Малих Дорогостаях, де теж почесними гостями були голова районної ради Володимир Кислюк, голова райдержадміністрації Григорій Шумейко та його заступник Світлана Гасяк. Урочистий захід, який мав назву «Село моє святе, як хліб» відкрив церковний хор місцевої Свято-Покровської церкви. Про історію села, основні віхи розвитку односельчанам нагадав вчитель історії Микола Ковальчук. Керівники району нагородили спільними грамотами районної ради і райдержадміністрації директора школи Раїсу Шпак, патронажну медсестру лікарської амбулаторії Антоніну Миронову, завідувачу публічно-шкільною бібліотекою Аллу Тищук. Сільський голова Федір Ліщук за сумлінну працю на благо України, активну життєву позицію відзначив почесними грамотами колективи амбулаторії, школи, працівників торгівлі, найстаршу мешканку села Василю Рудик і наймолодшу, котра з'явилася на світ напередодні престольного празника.

Приємно, що у Новоселівці, Малих Дорогостаях, відзначаючи день села, згадали перших голів колгоспу і сільради, солдатів Великої Вітчизняної війни, учасників УПА, трагічних подій в Афганістані, кращих людей села, тих, кому батьки в цей день подарували життя і хто став на весільний рушник, сказавши раз і назавжди один одному: «Я кожну крихту розділю з тобою, та тільки серце все, не половину, віддам тобі у будь-яку хвилину, бо серця не розкраяти навпіл...» І не тільки у любові до найдорожчої людини. Коли за минулим защемить – серце летить на крилах у село, до батьківської хати, в надії відшукати там ліки для душі. Часто, у хвилини туги, і я озираюсь з висоти багатоповерхівки, шукаючи очима цегляний будинок, де вперше відчула холод і тепло рідної землі.

У Новоселівці, Малих Дорогостаях, як, певне, і в інших селах району, готуючись до днів села, так багато зібрали матеріалів, так щиро були підготовлені сценарії, названо стільки імен, прізвищ, що про все не переповисти. Але мені дуже хочеться, бодай одним словом, згадати і про виставки вишиванок, які прикрашали фойє будинків культури. Там, у кожній ниточці, цвілі барви райдуги, оживала багатобарвна симфонія життя рідного села. У візерунках відображена доля людська, мрії і сподівання. Мабуть, улюбленою темою для Надії Перегінець із Новоселівки є шевченківська, бо на полотні з любов'ю перенесені портрети Т.Шевченка, його Заповіт. Тут же красувалися вишиванки Надії Луківчук, Наталії Зубко, Тетяни Буканської. Пречудовими були роботи і в Малих Дорогостаях Віри Кирилець, Вікторії Клим'юк, Вікторії Варійчук. До речі, у Малих Дорогостаях, окрім вишиванок, були виставки і дарів природи та кулінарного хисту односельчан. Усім, хто організував і проводив дні сіл, а також учасникам художньої самодіяльності районного центру дозвілля – чий виступи були окрасою і доповненням сільських концертних програм у Новоселівці та Малих Дорогостаях, хочеться сказати величезне спасибі.

Галина РУДЕНКО.